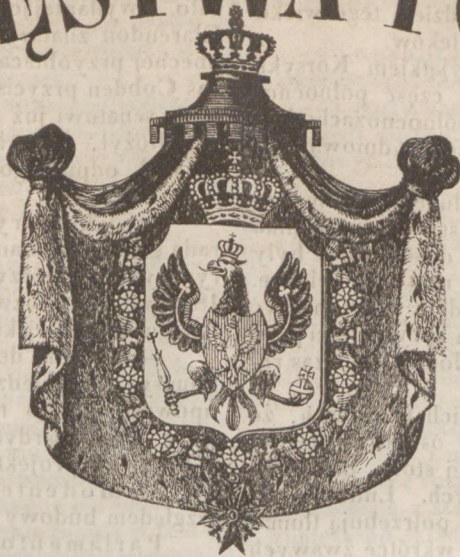

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Neapol, d. 3. Maja. — Ces. ros. poseł Chreptowicz otrzymał inne przeznaczenie. Sekretarz legacji Grotte obejmuje tymczasowo zastępstwo.

Turyń, d. 6. Maja. — Minister wojny zakazał armii czytać dziennik wojskowy Bandiera nazionale, ponieważ przeciw prawom i karności występuje. To spowodowało ten dziennik do ostrych artykułów. Minister spraw wewnętrznych powołał redaktora Miottego do siebie i zagroził mu wygnaniem z kraju, jeżeli nie zaprzestanie opozycji. Miotti wystąpił z redakcji, a Bandiera nazionale przestał wychodzić.

Berlin, d. 11. Maja. — N. Pan raczył nadać radcy przy sądzie powiatowym Samuelowi Felsch w Kyritz, powiecie Ost Priegnitz order orla czerwonego 3. klasy na pętlę; tudzież sekretarowi przy sądzie powiatowym Wilde, w Neustadt order orla czerwonego 4. klasy.

Berlin, dn. 10. Maja. — Naj. król Belgów Leopold I. i J. K. W. następca tronu książę Brabantu, wyjechali do Wiednia.

Berlin, d. 10. Maja. — Jeżeli uda się izbom pokonać swe prace, które nie cierpią zwłoki, natenczas posiedzenia ich zostaną w piątek zamknięte. Tymczasem łatwo stać się może, że po Zielonych świątkach jeszcze kilka odbędzie się posiedzeń i dopiero na dniu 20. b. m. będą zamknięte izby. Jutro komisya pierwszej izby pracować będzie przez cały dzień nad budżetem, aby go opracowany oddać pod rozprawę.

(Kor. Czasu.) Zdarza się niekiedy najpoważniejszemu dziennikowi pokpić sprawę, czyli, mówiąc obcym potocznym wyrazem, zblamać się. Przytrafiło się to przed kilku dniami perorującemu zwykle z góry wiedeńskiemu Lloydowi, który w numerze z dn. 28. z. m. miotł pociski gniewu przeciwko rządowi pruskiemu, a w szczególności przeciwko p. Kühne, za sposób, w jakim tenże poleca izbie drugiej przyjęcie traktatu handlowo celnego austriacko pruskiego. Pan Kühne jest posłem drugiej izby i był przez komisję, wybraną do rozpoznania rzeczonych traktatów, naznaczony sprawozdawcą jej obrad. Kto ma jakie takie wyobrażenie o formach konstytucyjnego rządu, wie że sprawozdawca komisji nie przedstawia swego widzi mi się, lecz opinię komisji, taką, jaka się zwykle w ciągu szczegółowych obrad zwykła objawiać, że zatem ani sam za tę opinię, a tem mniej rząd za sprawozdanie komisji, może być czyniony odpowiedzialnym. Lloyd czyni jedno i drugie, mniemając, że p. Kühne jest „komisarzem królewskim”, a przytem nie przychodzi mu wcale na myśl, że komisarz królewski nie może być wcale sprawozdawcą komisji sejmowej. Artykuł Lloyd'a, dowodzący straszną nieznajomością tutejszych stosunków, i szamocący się w nierozsądnym i niewczesnym gniewie przeciwko pruskiemu rządowi i sejmowi, sprawił tu tem pociesniejsze zadziwienie, że właśnie nadszedł tu w chwili, kiedy izba druga przyjęła traktat austriacko pruski z oświadczeniem, że rząd zawierając go dobrze się względem kraju zasłużył. Jest to najlepsza odpowiedź na wybuchy gniewu Lloyd'a, której mu zresztą i tutejsze dzienniki nie oszczędziły, lepiej ceniąc panujące pomiędzy dwoma dworami dzisiejsze przyjacielskie stosunki.

Izby z takim pościeniem odbywają teraz swe czynności, że samo wyliczanie przedmiotów obradowanych i przyjmowanych zabrałoby miejsce przeznaczone na korespondencję. Większą część mniejszej wagi pomijam. O przyjęciu traktatów handlowo celnych, tak austriacko pruskiego, jak i dotyczącego odnowienia związku celnego, tyle tylko nadmieniam, że izba druga przyjęła całkowicie i z zadowoleniem, wyrażając tylko życzenie, aby rząd w przyszłych konferencyach starał się, stosownie do oznaczonej w rzeczonych traktatach zasady, o większe jeszcze zniżenie taryfy celnej dla niektórych gałęzi przemysłu. Budżet ministerstwa oświecenia ma przyjść dopiero w końcu bieżącego tygodnia na stół, nie będąc jeszcze zupełnie do sprawozdania gotowym. Jeżeli sposobność się zdarzy, być może, że i posłowie polscy zabiorą głos przy obradach nad nim, powtarzając wnioski swe o pomnożeniu szkół w księstwie. Toż samo uczyni katolicka frakcja względem pomnożenia funduszów duchownych. Właściwe bowiem wnioski pierwszych i drugiej zapewne już w tej sesji na stół nie przyjdą, chociażby się też posiedzenia sejmowe do następnego tygodnia przeciągnęły.

Mówiono tu z pewnem podobieństwem do wiary, że w skutku uchwały drugiej izby, niedozwalającej ministrowi spraw wewnętrznych

dowolnego zakazywania druków zagranicznych, rząd zamierza na nowo poruszyć w bundestagu kwestyą powszechnego prawa drukowego dla całych Niemiec. Wiadomość ta była bezzasadną: rząd zamiaru tego nie ma i nie miał, chociaż ogólne prawo drukowe dla całych Niemiec policzyć należy pomiędzy pia desideria bundestagu. Na miejscu może trudności trafi w bundestagu projekt do prawa zakazującego stowarzyszeń robotników w całych Niemczech. Lecz i o tym projekcie krążą dotąd same tylko domysły.

W ministeryum handlu zajmują się teraz planem rozszerzenia komunikacji pocztowych po prowincjach, aby mianowicie miasteczka i wsie, w pewnem oddaleniu od dróg żelaznych i żwirowych leżące, przedszy i łatwiejszy miały związek z ogólnym ruchem pocztowym w kraju.

W zeszłym tygodniu doktoryzował się w wydziale prawa rodak nasz z górnego Śląska, p. Kremski, młodzieniec wielkich zdolności i pilności. Poświęca on się stanowi duchownemu, i dla wydoskonalenia się w prawie i w teologii uda się najprzód do Belgii. Kilku innych z polskiej młodzieży sposobi się także obecnie do składania egzaminu doktorskiego. Z uczących się na uniwersytecie największą część poświęca się nauce prawa. — Dni mamy ciepłe ale bez słońca.

Dessau, dn. 7. Maja. — Neue Pr. Zeitung pisze o aresztowaniach tu onegdaj odbytych. Policja przetrząsnęła pomieszczenia byłego radcy ministerjalnego Koeppa, literata Koeppa, kapitalistw Schrejbera, sędziego kryminaln. Panniera, asesora rejencji Kitzingera i drukarza Neubürgera. U ostatniego znaleziono manuskrypt do tak zwanej pieśni: »Sefeloge Lied«. Z rozkazu księcia zostali zawieszani w urzędowaniu Pannier i Kitzinger.

Królestwo polskie.

— N. Pan powołać raczył dymisyonowanego jen. lejt. senatora Kuratowskiego, do stałego zasiadania w radzie administracyjnej królestwa, jako też mianować raczył tegoż dymisyonowanego jen. lejt. senatora Kuratowskiego, prezesem heroldyi królestwa.

— Zarządzający pod nieobecność JO. ks. namiestnika służbą cywilną królestwa, w skutek poprzedniego zniesienia się J. ks. M. z zarządzającym ministerstwem skarbu cesarswa względem uzupełnienia artykułu 14. instrukcyi o kartach legitymacyjnych, do najwyższej zatwierdzonej dla królestwa polskiego ustawy celnej dołączonej, wyrzec raczył: »że mieszkańcy nadgraniczni królestwa, mający prawo pozyskiwania kart legitymacyjnych ośmiodniowych, mogą w ciągu tego czasu, za jednym i tym samym biletem przebywać granicę kilka razy; że termin takowej karty legitymacyjnej liczony być ma od dnia pierwszego przejazdu granicy, nakoniec że komory graniczne obowiązane są poświadczyć takowe karty przy każdym przejeździe granicy tam lub napowrót, nieodbierając ich posiadaczowi przy pierwszym powrocie z zagranicy, jak dotąd miało miejsce, lecz pozostawiając one w ręku posiadacza do czasu upłynienia ośmiodniowego terminu«.

(Dz. warsz.)

Francya.

Paryż, 7. Maja. — Monitor rozwodzi się dziś o wielkich budowach rozpoczętych lub zamierzonych w Paryżu, aby okazać korzyści, jakie z nich wypłynąć mogą, a z drugiej strony, aby uspokoić obawiających się o stosunki finansowe. Nowa ulica Rivoli i przyległe budynki mają kosztować 100 milionów fr., a z tych same centralne jatki 37.300.000 fr. Miasto samo Paryż na to daje 68 milionów fr. Z tych 62 mil. fr. pokryto pożyczką, która do roku 1870 ma być umorzona, resztę spodziewają się pokryć powiększeniem się dochodów miasta. Powiększenie to podaje Monitor na rok bieżący na 4 do 5 milionów fr. Pomiędzy innemi budowlami wylicza Monitor: upiększenie lasku bułońskiego, naprawę nadbrzeża Sekwany, założenie wielkiej ulicy strazburskiej i ulicy des Ecoles, połączenie Luwru z Tuilierami przez koszarzy pałacowe i gmachy ministerialne. Ukończenie Luwru, sądzi Monitor, który nazwiał wkrótce cudem świata, było ulubionym snem wszystkich rządów dziś tylko energiczna wola naczelnika państwa doprowadza do skutku to wielkie dzieło. Raz wybudowany, będzie Luwr pałacem narodu i świątynią sztuk, którego przybytek stać będzie otworem dla wszystkich klas bez różnicy i w którym naczelnik państwa zajmie potrzebną dla siebie przestrzeń, aby godnie reprezentować wielki naród, który go na czele postawił. Jeszcze raz na zakończenie rzucił Monitor swe spojrzenie na olbrzymie budowle, wyprowadza z nich błogie skutki dla zdrowia publicznego, ożywienia przemysłu i architektonicznej piękności i tak mówi: Francya wchodzi na nowy tór, postawiła spadkobiercę tego na czele,

który pragnął tylko wielkich dzieł dla niej. Rząd, administracja, sztuki, wszyscy muszą się puszczać w zawód, aby dzieła tego wieku nie pozostały po za dziełami najslawniejszymi innych wieków.

— Wszystkie departamenty całej Francji, z wyjątkiem Korsyki, podzielono na cztery części. Pan Marchant objęła część północno-wschodnią (16 departamentów), pan Dubessey część północno-zachodnią (25 departamentów), generał Carrelet część wschodniopółnocną (22 dep.), a zachodniopółnocną (22 dep.) pan Villemain.

— Journal de l'Empire donosi dziś o przedłużeniu posiedzeń izby poza termin trzymiesięczny, ponieważ wyraźna jest wola naczelnika państwa, aby prawa, które niemogą być odłożone, dostatecznie były roztrząsane. Do tych mianowicie liczą budżet i koncesje na koleje żelazne.

— Wielkie uczyniła wrażenie wiadomość, że radzie stanu ma być przedłożony projekt do prawa względem przywrócenia kary śmierci przy zbrodniach politycznych. Karę tę zniesiono, jak wiadomo, podczas rewolucji lutowej.

— Dzienniki paryżskie donoszą z Paryża w swoich feletonach, że tam stolomania opanowała wszystkie umysły. Przed ósmiu dniami jeszcze nikt w Paryżu nie wiedział o tej sile poruszającej stoły, dziś o niczem innem nie rozmawiają, tylko o stołach wirujących. Ludzie z powołania fizycy milczą lub zaprzeczają, i przez to nie potrzebują tłumaczyć tego fenomenu. Sądzą przecie, że operacja ta wkrótce zżwawych Francuzów znudzi. Siedzieć nad stołami, to dla nich nieco jest nudnem.

— Z rozkazu ministra policji zostało dwóch skompromitowanych wypadkami grudniowymi, Jourdan i Cabor z Lodove internowani w departamencie Landes, ponieważ przez nowe zabiegi i nadzieje pokazali się niegodnymi ulaskawienia.

— Assemblée nationale stara się dziś dowiedzieć, że angielska rewolucja z roku 1688 miała cechę konserwatywną i monarchiczną.

— Univers występuje dziś w obronie powstania frejburgskiego i stara się dowiedzieć, że odważni chłopcy pod dowództwem panów Perrier i Conard byli reprezentantami porządku i mieli za sobą prawo.

— Dziś miał się odbyć proces braci Aguado przeciw Veronowi i Mires przed trybunałem. Odłożono tę sprawę aż po święta, ponieważ Mires i Veron apelowali przeciw uznaniu się sądu właściwym.

— Pogrzeb Donosa Cortes odbył się świetnie. Karawanowi towarzyszyły różne oddziały wojska, które ustawiono od poselskiego hotelu aż do kościoła Saint Philippe du Roule. Minister spraw zagranicznych, poseł szwedzki hr. Loevenhielm i trzej najstarsi członkowie ciała dyplomatycznego niesli konie całunu. W orszaku pogrzebowym widziano wielu znakomych Hiszpanów, jak hr. Osunę, marszałka Narvaeza. Oprócz tego szli za zwłokami p. Larochejacquelin, hr. Molé, Guizot, jako członek orderu złotego runa, marszałek Magnan, hr. Duchatel i Salvandy, tudzież mnóstwo ojców jezuitów.

— Marszałek Hieronim i jego syn przeprowadzą się na dniu 11. b. m. do palais royal pysznie urządzonego.

Anglia.

Londyn, 4. Maja. — Wczoraj wieczorem odbyło się 21 zgromadzenie doroczne towarzystwa przyjaciół Polski, na którym lord Dedley Stuart przewodniczył. Wychodźców polskich znajduje się obecnie w Anglii 769, a więc 36 mniej, aniżeli w roku upłynionym. Oprócz przewodniczącego znajdowali się na metingu z mężów więcej znanych, panowie Harrington i Zetland, lord Robert Grosvenor, M. Milnes i wielu innych członków parlamentu.

— Polski powrócił już parowcem ostatnim z Ameryki.

— Stowarzyszenie kupieckie Manchesteru podało do kanclerza skarbu memoriał, w którym o jak najspieszniejsze ile można zaprowadzenie stopy menniczej dziesiątkowej wnosi. Za powód główny podaje wzrastający coraz więcej handel z Francją i Stanami Zjednoczonymi Ameryki gdzie system dziesiątkowy od dawna się utrzymuje.

Londyn, 5. Maja. — Wczoraj po południu pojawiła się deputacja liczna komitetu przyjaciół pokoju z Londynu i Manchester w urzędzie zagranicznym, celem wręczenia sekretarzowi stanu lordowi Clarendon kilka projektów ważnych dawniej już zapowiedzianych. Na czele deputacji byli członkowie parlamentu: Hume, Cobden, Hindley, Evart i Bell; pomiędzy innymi deputowanymi znajdowało się kilku najznakomitszych kupców i fabrykantów Londynu i Lancashire. Cobden wręczył lordowi memoriał we względach stosunków Anglii do Ameryki północnej. Ponieważ w tej chwili nader ważne angielsko amerykańskie układy zawierane bywają, przeto memoriał komitetu pokoju wykazuje, że pożyteczną byłoby rzeczą, aby w każdy układ takowy zamieszczać warunek, w którymby się obydwaj w przyjaźni żyjące narody zobowiązywały, na przyszłość w jakich bądź nieporozumieniach nierozstrzygać przemocą broni, tylko przez odesłanie do sądu rozjemczego załatwiać. Plan ten niema wcale nie urojonego, owszem usposobienie nader pomyślne względem tego z tamtej strony oceanu panuje; senat i władza wykonawcza Stanów Zjednoczonych oświadczyły już chęć swoje do usunięcia stypulacji dążności wzmiąskowanej, gdyby rząd angielski na projekt ten przystał. Lord Clarendon odpowiedział, iż niema tajemnicy żadnej, iż rządy obydwaj układy nader ważne rozpoczęły, i spodziewa się, że wypadkiem ich będzie przyjaźniejsze i więcej do rozsądku zastosowane ukształcenie stosunków międzynarodowych Anglii i Ameryki. Nikt pomiędzy panami obecnymi niemógł z upragnieniem silniejszem życzyć utrzymania nadal pokoju, aniżeli on; tak, jego większa odpowiedzialność jest rekojmia tego, że jego, jeżeli to być może, więcej pokój obchodzi, aniżeli szanowną deputację. Kwestya chodzi jedynie o środki najlepsze, aby pokój umocnić. Zobowiązania pisemne mają, zdaniem jego, mniej mocy, aniżeli duch czasu a większa jest zawistość rządów od zdrowego rozsądku i poczucia prawnego ludów. Przecież widzimy już, że w czasach naszych zajścia, któreby dawniej niezawodnie wojnę były zapaliły, zniżają się do zdarzeń niepociągających za sobą następstw żadnych, i z każdym dniem dalszym pokoju staje się wojna mniej prawdopodobną. Hume zwraca uwagę na to, że załatwienie rozjemcze sporów międzynarodowych w praktyce dość często się przytrafiło; lecz przyjęcie warunku za-

projektowanego byłoby o tyle nieoszacowanym, iż ducha rządu by okazało, i wydarzającą się czasem praktykę na principium by oparło. Lord Clarendon znalazł projekt ten jednak za nadto nowym, aby w chwili obecnej przybić mógł więcej, jak rozważenie go gruntownie; kiedy zaś Cobden przycisk na to położył, że komitet zagraniczny w Washingtonie senatowi już sprawozdanie wypracowane za artykułem tym pokoju przedłożył, życzył sobie lord Cobden widzieć ten dokument. Cobden obiecał, odpis jego lordowi nadesłać, i deputacja się oddaliła.

Włochy.

Syndyk Turynu wydał obwieszczenie, w którym oznajmia, że rada gminna zamianowała komisję, która ułożyć ma spis wszystkich Turynczyków, którzy w walkach włoskich o wolność od roku 1848 do 1849 polegli. Nazwiska ich wyrzeć być mają na tablicach marmurowych i w gmachu miejskim ustawione.

— Według depeszy telegraficznej z Turynu z dnia 4. t. m. złożyła komisja na posiedzeniu izby dnia 3. sprawozdanie we względach prawa, upoważniającego rząd do pożyczki 400,000 franków dla posiadzcicieli dóbr w Lombardii zasekwestrowanych. Komisja wniosła jednogłośnie o przyjęcie projektu ministerialnego.

W Modenie rozpoczęła się dnia 27. Kwietnia konferencya piąta względem budowy włoskiej kolei centralnej.

Parlament donosi w piśmie jednym z Florencji pod dniem 28. z. m., że załoga austriacka wojskowa w Toskanii w skutek wymarszu pułku jednego do Romanii o 2000 żołnierzy zmniejszoną będzie. Kilka mało-znaczających zakłóceń spokojności wydarzyło się w niektórych miejscach Toskanii przy ostatnim popisie wojskowym. Takowe przypisują powszechnie wstrętom Toskańczyków do służby wojskowej.

— Specyalne trybunały kryminalne Neapolu skazały po dwakroć na śmierć wielką liczbę Neapolitańczyków znakomych, pomiędzy innymi M. J. Ricciardego, który zawikłany jest w zamach z 15. Maja i w powstanie w Kalabrii. Osoby te niepotrzebują się wcale obawiać o życie swoje, gdyż wszystkie ucieczką się zawczasu ratowały. Ale ogromne kosztą tego procesu podwójnego pod względem finansowym zupełnie biedaków tych zniszcza, jeżeli wyroki w swej całej surowości do wykonania przyjdą.

Szwajcarya.

Bern, 1. Maja. — We względach rozruchu z 22. Kwietnia w Frejburgu doniesienia jak najsprzeczniesze podawane bywają. Dzienniki konserwatywne wciąż utrzymują, że przedsięwzięcie to jest zupełnie odrażnem, że przywódzcy opozycji frejburgskiej żadnego udziału w tem niemieli. Wielostronnie zaś przyznają, że inne jeszcze kolumny z kraju się zbliżały, i pułkownik Perrier sam to przed sądem wojennym powiedział. Usiłują szczególnie, komitet w Posieux jako niewinny wystawić, i prezes jego Charles istotnie udział wszelki odpięra, wzywając zarazem z Bernu opieki rady federacyjnej naprzeciw rządowi frejburgskiemu, który wolność wyborów ma przez to tamować, iż konserwatystów najznakomitszych aresztować każe. Zdumienie wielkie sprawia pogłoska, że Perrier z powodu krytycznego położenia finansowego tak w obec federacji jak w obec rządu frejburgskiego do tego kroku rozpaczliwego zagnonym został, gdyż obustronnie z sum znacznych, który wydał, składać miał rachunki. Trudno jednak przypuścić, aby Perrier miał wpływy tak znaczne, iżby sam tyle ludzi zabrać zdołał. Śledztwo szczegóły bliższe dokładniej wyjaśni.

Bern, d. 5. Maja. — Nieporozumienie pomiędzy Szwajcaryą a Austryą już znów na pole nowe przeszło, i należy do zakresu interwencji innych rządów niemieckich przy radzie związku. Mylnie doniosło kilka dzienników w dnach tych, że Wyrtemberg ofiaruje Szwajcaryi pośrednictwo swoje. Albowiem nota dotycząca rządu wyrtemberskiego ogranicza się na tem, iż wypowiada życzenie, aby załatwienie na drodze spokojnej sporu pomiędzy państwami obydwoma nastąpiło. Poselstwo wielko książęce badenskie oświadczenie treści zupełnie podobnej przesyła związku zrobiło. Jest w niem mowa o obawach, jakby to nieprzyjemnem dla dotyczących państw sąsiednich być musiało, gdyby w stosunek sporny swego związkowego kraju Austrii wciągnięte być miały. Wiedzą tutaj mniej więcej, jakie mowa taka ma znaczenie. Równocześnie odpowiedziała rada związkowa na żądanie ostatnie rządu austriackiego reprezentantowi tegoż. Jak się dowiadujemy, odpowiedź owa zawiera odparcie stanowcze przypuszczeń uczynionych, które się z niezawisłością Szwajcaryi niezgadają. — Według doniesień prywatnych z Tessynu położenie kantonu tego staje się coraz nieznajomością. Zamknięcie granicy wciąż trwa jeszcze; ułatwienia choćby najmniejsze częściej wcale niedają. Wielka rada Frejburga potwierdziła na posiedzeniu onegdajszym środki rozporządzenia przez radę państwa w skutek powstania z dnia 22. Kwietnia. Wniosek, aby aresztowanym członkom władzy brać udział w obradach jej pozwolono, odrzucony został. Stronnictwa stoją naprzeciw sobie więcej aniżeli kiedy rozjątrzone.

Austriya.

Wiedeń, 4. Maja. — Zamianowana hr. Rechberga pisze Merkury Szwabski w nadzwyczajnem posłannictwie do boku fm. hr. Radeckiego we Włoszech spowodowało różne dzienniki do podań o celu tej podróży, podań po części prawdziwych, ale po części potrzebujących potwierdzenia. Jeżeli utrzymują, że dyplomata ten otrzymał zlecenie zajęcia się obecnymi sporami między tutejszym gabinetem a Szwajcaryą i Sardynią, to o tyle jest bezzasadne, iż stanowisko międzynarodowe z jakiego sprawa ta jest tu pojmowaną i uzasadnioną, nie dozwala łatwo na jakowe zmiany; dwór cesarski odmówił Sardynii wchodzenia w dalsze umowy względem sekwestracji, związkowi zaś szwajcarskiemu formalne położył warunki, pod jakimi nastąpić może otwarcie napowrót granicy i przywrócenie przyjaznych stosunków sąsiedzkich. Niemniej wszakże c. k. rząd chce być sprawiedliwym dla wychodźców, którzy w Sardynii szukali przytułku, i jak słyszymy wyszło postanowienie N. Pana, aby ściśle rozpoznać stopień udziału ich w nowych politycznych zamachach przeciw Austrii, aby wedle tego zarządzony sekwestr dóbr zmieniać lub znosić na korzyść pewnych indywiduów. Jest to jednem z zadań hr. Rechberga, który posiada rzadki talent dyplomatyczny i dokładną zna-

jomość wewnętrznych stosunków monarchii. Te ostatnie posłużą mu zarazem do czynienia spostrzeżeń nad administracją królestwa lombardzko-weneckiego, które spowodować z czasem mogą stosowną poprawę zarządu tego kraju z uwzględnieniem osób, które osobliwie zdadzą się tamiecznemu rządowi do kierowania politycznie tym krajem.

— Na zgromadzeniu akcyonaryuszów kolei północnej odczytano między innemi sprawę z rozpoczętej budowy kolei między Oderbergiem i Oświęcimem; stan obecny robót pozwala spodziewać się, że kolej mająca się budować na koszt towarzystwa równocześnie otwartą zostanie z koleją do Krakowa. Poboczne koleje do Opawy i Bielska w tym jeszcze rozpoczną się roku.

— W dzisiejszej Kor. austriackiej czytamy: „Urzędowa Gaz. di Milano w numerze swoim z dnia 30. Kwietnia podaje obwieszczenie hr. Gyulay komendanta wojskowego Lombardii, donoszące, iż z polecenia marszałka polnego Radeckiego, znaczne złagodzenia dotychczasowego stanu obłączenia w Medyolanie zarządzone zostały. Dozwolaniem jest np. otwarcie wszystkich teatrów i przywrócenie wszystkich stowarzyszeń przedtem dozwolonych prawnie; bramy miasta oprócz „Porta vigentina i „Ludovica“ mają być otwarte od 4. z rana do 10. wieczór i t. d. Rozumie się samo przez się, że zarazem zastrzeżono koniecznie utrzymanie tych wszystkich środków, jakie są potrzebne do zachowania publicznego bezpieczeństwa. Mieszkańcy Medyolanu znajdują w tem rekompensację, że rząd z ochotą gotowością dąży do uchylenia wszystkich przeszkód towarzyskiego i handlowego ruchu, o ile to w jego jest mocy i o ile na to dozwala obowiązek przestrzegania publicznego bezpieczeństwa, tudzież zapobieżenia powrotowi oburzających i zbrodniczych wypadków. Rząd musiałby żałować, gdyby znane zamachy niepoprawnego stronnictwa miały zniweczyć i wspak obrócić zamiar jego, który złagodzenia owe spowodował. Świeże zadawalniające postępowanie mieszkańców Medyolanu w ogóle nakłoniło go do tego, i bodajby duch umiarkowania nadal tam panował i niweczył owe czarne zamysły niesumiennych rewolucjonistów. Niechaj wreszcie wszyscy to pojmą, że owi ludzie w nieograniczonem zaśpieniu swojem nie wzdrygali się bez celu i samowolnie stawiać na los pomyślność kwitnącego miasta i życie kroci jego mieszkańców, i krwią lepić smutną budowę swoich utopii. Rząd austriacki niema ochoty ani zmuszonym być może, aby niewłaściwe wydobyto zeń koncesye, musion stawić opór zuchwalstwu i zażartej wściekłości niecnego stronnictwa, tak przed jak i po zbrojnym zamachu. Wszakże z radością powita każdą oznakę powrotu do umiarkowania, do świętego obowiązku wierności poddańczej, do zdrowych zasad porządku, pokoju i prawnego stanu rzeczy i stosownie będzie umiał takowe oceniać.

— Adjutant sultana Mustafy Effendi po trzech tygodniowym tu pobycie wyjechał do Stambułu.

— Gaz. augsburska donosi, że p. Howard pierwszy sekretarz poselstwa angielskiego w Wiedniu otrzymał przeznaczenie do Stambułu w miejsce pułkownika Rose.

— Nowe prawo o małżeństwie wykończono zostało w projekcie i przed ogłoszeniem go posłane będzie do Rzymu celem uzyskania potwierdzenia papieskiego co do tych punktów, które dotyczą praw i interesów kościoła. Układy względem zawarcia konkordatu między Austrią i stolicą apostolską zawarte będą w ciągu jeszcze tego lata.

— Nowe urzęda telegraficzne otwarte zostały na użytek rządowy i prywatny w Czegledzie, Szolnoku, Szegedynie, Lowrynie, Temeswarze, Piotrowaradynie, Zemuniu i Hermanstadt.

— Koresp. Austriacka występuje przeciw nowemu artykułowi pana Armanda Bertin w Debatach z dn. 25. Kwietnia w przedmiocie sekwestracji dóbr wychodźców lombardzkich, a to w celu, jak mówi nie polemiki, ale by sprostować mylne zdanie autora, tém dziwniejsze, iż mu zapewne nie były obcemi dyplomatyczne w tej sprawie korespondencje. „Utrzymuje on — mówi Kor. Austr. niby opowiadając, jakoby w nocie c. k. gabinetu do rządu piemonckiego, było uznanem za główny powód sporów, system konstytucyjny w Piemencie, co mocno turyński gabinet obraził miało. Wszakże ani depesza c. k. ministerium spraw zagranicznych z dnia 9. Marca, ani powtórna z dnia 7. Kwietnia, ani też inny jakowy dokument podobnej nie zawiera wzmianki; a lubo w oczach na szcych wielkie frazesa tak izb i dziennikarstwa w Piemencie, jak i po mienionego artykułu Debatów ze względu na okazaną w nich parlamentarną żarliwość, nie większą mają wartość aniżeli rzeczywistość, to wszakże c. k. rząd, który szanuje tak dobrze niepodległość państw obcych, mianowicie co się dotyczy wewnętrznych spraw ich, jak umie bronić terytorjalnych praw swego zwierzchnictwa, nigdy nie twierdził, aby istnienie konstytucyjnych urzędów w Piemencie samo przez się było przeszkodą do wzajemnego porozumienia się i przyjacielskich stosunków. Dwa sąsiednie cesarstwu państwa niemieckie tegoż samego politycznego znaczenia co Piemont (Bawaria i Saksonia) mają także instytucje, a przecież nie przeszkadza to bynajmniej przyjaźni Austrii ku nim i nawzajem. To czego c. k. rząd domaga się od swoich przyjacielskich i sprzymierzonych sąsiadów, i sam im z gotowością ofiaruje, oparte jest na prawie narodów i samej naturze stosunków, musi być koniecznie ze strony udzielnego państwa od sąsiadów swoich wymaganiem: aby rewolucyjne dziennikarstwo nie mogło z po za granicy, rozsiewać bunt i zdradę, aby rząd obcy nie mógł jawnie opiekować się i bronić nieprzyjaznych sąsiadniemu państwu żywiołów. Rząd sardyński przy nie jednej sposobności użalał się, że niedokładne tameczne instytucje nie pozwalają mu wypełniać pod tym względem wszelkich międzynarodowych obowiązków, a same Debaty po wiele razy dawniej sardyńskim przyjaciółom swoim z dobrego serca udzielały radę, aby niektóre urzędy demokratyczne starali się usunąć. O dalszych lub innych rzeczach nie było nigdy mowy między Austrią i Piemontem.“

Galicja.

Kraków. — W Lisku obwodzie Sanockim znaleźli dnia 23. Kwiet. trzy ciała kobiet w lachmanach, zmarłych w piwnicy żydowskiego domu pod Nr. 141, dokąd przystęp był wolny i drzwi bez zamknięcia. Zalegały tam, jak się zdaje, od trzech, czterech miesięcy, leżały wszystkie

tworzą do ziemi i nie miały żadnego śladu gwałtownej śmierci. Toczy się teraz ścisłe śledztwo pod sprawą władz i osób sądowych. (G. L.)

Turecja.

Konsantynopol, 21. Kwietnia. — Lubo głębin nader tajnych dyplomatycznych czynności, które dzisiaj Rosyanina jutro Anglika do Włoskiej porty naganają, z kąd równie milcząco pełen tajemniczości po godzinach mozolnych każdy z nich powraca, najdelikatniejszą ołowianką zmierzyć niemożna, to natomiast wychodzą na powierzchnię powojny pojedyncze, które w swym składzie zbiorowym za skazówki czasu uważane być mogą. Kontrakt, który porta z przedsiębiorcami banku nowego zawarła, przeszedł nareszcie do publiczności. Udzielenie koncesyi na lat tylko 15 (zamiast dawniej umówionych 25) wita publiczność zżymaniem ramionami, gdyż nikt nie sądzi, aby reforma finansów tureckich, jakiej potrzeba, w tak krótkim czasie do skutku przywiezioną być mogła. Okoliczność ta, że tylko trzem cudzoziemcom (Glavany, Hanson i Serifi) udział mieć w przedsiębiorstwie pozwolono, dowodzi także, iż porta znów bardzo wiele o sobie tuszy. Ze stronnictwo nader ruchliwe, Turków starowierców, agitujących przeciw postępowi europejskim, w tém i niejednej innej rzeczy skrycie nurtuje, zdradziło się niedawno przez sprzysiężenie, które odkryto, i w skutek tego mnóstwo osób mianowicie z stanu duchownego aresztowano. W meczecie Aja Sophia znaleziono skład broni i amunicji. Celem sprzysiężenia być miało usunięcie sultana.

— Karawana pielgrzymów do Mekki wychodzi dzisiaj w drogę z uroczystością; sultan był przytem obecny w zwykłym ubraniu.

— Miejsce mające na przyszłość służyć chrześcianom za cmentarz, przed wymierzeniem przez molla tureckiego według przepisu islamu modlitwy, śpiewem i mruzeniem z świętości wyzutem zostało. Chrześcianie tutajsi dar ten zawdzięczają głównie królów pruskim.

— Z listu umieszczonego w Wandererze z Carogrodu 21. Kwietnia wyjmujemy co ważniejsze: Ponieważ lord Stratford Redcliffe cały czas swojego tu pobytu zachowuje się cicho i prawie obojętnie, przeto ożywione nadzieje Turków liczą tylko na posła francuzkiego. Wszakże i p. de la Cour okazuje wielką powolność i w naradach z Riffaatem baszą miał nie być przeciwny wymaganiom księcia Menżykowa. Wedle tych wymagań będzie wprowadzić wolno katolikom odbywać swoje nabożeństwo w kościele P. Maryi, a może dwa razy na tydzień, ale dopiero po upływie godzin przeznaczonych na nabożeństwo greckie i po odbyciu takowego. Jako nadzwyczajną łaskę ksiądz zezwala na odbudowanie kopuły grobu św. w stylu mieszanym (byzantyjsko-gotyckim), co się łatwiej da powiedzieć niż wykonać. Idzie jeszcze tylko o formalną konwencję trwale regulującą stosunki obu wyznań w kwestyi grobu św. Jeżeli się p. de la Cour na nią zgodzi, natedy pozabawi katolików nadziei korzystniejszego na przyszłość stanu rzeczy, i trudno, aby rząd francuzki na to przyzwolił. Dla tego flota francuzka nie opuszcza Salamin i to aż do ostatecznego załatwienia kwestyi miejsc świętych. Zresztą różnica między Francją i Rosją nie jest tak wielka, aby się nie spodziewać bliższego załatwienia wzajemnych żądań. Opinia publiczna w Stambule również żywi tę nadzieję.

Patryarchat i jego reforma stanowią zawsze jeszcze zaporę nie łatwo dającą się z drogi usunąć.

Dzisiejsza Kor. Austriacka z 4. Maja pisze o sprawie tureckiej: „Otrzymałmy drogą telegraficzną wiadomości z Konstantynopolu po dzień 25. z. m. Są one powiększej części wyjęte z listów Gaz. Tryestskiej i zgadzają się na to, iż kwestya miejsc świętych załatwioną została z zadowoleniem Rosyi i za zgodą ces. francuzkiego posła p. de la Cour. Autentycznego potwierdzenia tej pożądaney pod wszelkim względem wiadomości wyglądać potrzeba, wiarygodność jej wszakże tém bardziej się zwiększa, że ciągle do owej chwili uzbrajania, zaniechane teraz zostały. Półurzędowy Journal de Constantinople zawiera nader zaspakajający w tej mierze artykuł. Co się tyczy kwestyi patryarchatu greckiego, układy już się rozpoczęły i toczą się obecnie. P. Trouvé Chauvel wyjechał do Londynu w sprawie nowo otworzyć się mającego banku. Spór graniczny z Grecją nie jest jeszcze załatwiony ale nie wzbudza obawy. Wiadomości z Aten dochodzą po dzień 29go z. m. Flota francuzka stoi jeszcze pod Salaminą. Królowa miała się puścić w zamierzoną podróż (do Oldenburga) 4go Maja.

Kronika miejscowa.

Poznań, d. 11. Maja. — Po dziennikach niemieckich znajdujemy w ostatnich czasach osobliwe zdania o naszych stosunkach. Misye ojców jezuitów w wielkim ks. poznańskim także dają powód do różnych domysłów, które szczególniejszemu zapatrywaniu się na nasze stosunki uderzają i dla tego nie mogą być pominiętemi milczeniem. I tak korespondent gazety Vossa pisze pod d. 5. Maja z Poznania (Nr. 106.) o misyi ojców jezuitów w poznańskim, między innemi co następuje: minister spraw duchownych zdecydował w sprawie misyi jezuitów, o której tyle rozmawiano, na rzecz tych, którzy je do naszej prowincji zaprowadzili i dotąd niemi się opiekowali. Nie nasze to wyższe duchowieństwo sprowadziło tych gości, owszem podnosiły się głosy z ich koła, które wynurzały obawę o pokój wyznań i o zamęcenie stosunków pomiędzy proboszczami a ich gminami. Powołało ojców jezuitów, jak to już raz wspomnieliśmy, stronnictwo ultramontañskie szlachty polskiej, które w skutek poruszeń w roku 1848. obawiało się o swą własność i wpływy na klasy niższe ludu, a uważało obudzenie religijnego uczucia za najstosowniejszy środek do utrzymania się przy swoim wpływie, tudzież do popierania narodowych interesów, do utrzymania rozbratu pomiędzy tem, co jest polskiem, a tém, co jest niemieckiem, pomiędzy sprawą katolicką a ewangelicką i służenia tym sposobem sprawie narodowo-politycznej, bez łączenia się niebezpiecznego ze stronnictwem demokratycznym. Z tego powodu misye te odbywały się naprzód w dobrach ultramontañów i dopiero później udało się temu stronnictwu wciągnąć i do tej sprawy wyższe duchowieństwo. Niejeden proboszcz dla tego tylko zezwolił na podobne misye, aby się nie wystawił na wyrzuty

o oziębłość w sprawie katolickiej i politycznej polskiego stronnictwa. Niechcemy zaprzeczać, że te misye na moralność niższych warstw ludu pomyślny wywarły skutek, ale i to pewna, że wielkie, chociaż później dopiero widoczne pociągają za sobą szkody, a mianowicie, gdyby jezuita chcieli trwale osieść w naszej prowincji. Dotąd udawało się władzom utrzymywać kazania jezuitów w granicach koniecznych do utrzymania zewnętrznego pokoju w państwie mieszczańcem w sobie różną ludność. Ale któż zaręczy, że to się nadal utrzyma? Jeżeli towarzystwu jezuitów uda się usadowić w naszej prowincji i niebędzie potem zagnane trzymać się względnej ostrożności, której teraz przestrzega, wtenczas w duchu właściwym założyciela swego z pewnością inaczej występować będzie. Gdyby to wydarzyć się miało w czasie trudnym zkad inąd dla państwa, wtenczas mogłyby się objawić następstwa, któreby nietylko prowincji naszej, ale jeszcze całemu państwu szkodę przynieść mogły.

— Według tegoż dziennika, książę Augustenburg miał w tych dniach kupić znaczne dobra w wielkiem ks. poznańskim Łabiszyn, od hr. Skórzewskiego z Lubostronia, za 1,200,000 tal. Hr. Skórzewski bawi teraz w Paryżu i sprzedaje swe dobra za pośrednictwem francuzkich agentów. Zda się, że podobnie wielu kapitalistów ma zamiar w podobny sposób swe kapitały pomieścić w wielkiem księstwie poznańskim.

Przybyli do Poznania dnia 11. Maja.

BAZAR: Słubicka z Polski; Skalska z Wronczyna; Skarzyński z Sokol-

Teatr miejski.

W czwartek dnia 12. Maja, 12. i ostatnie przedstawienie w 2gim abonamencie Iszy raz: **Zywot ambitnego**, dramat w 5ciu oddziałach z pierwowgą w jednym akcie, z francuskiego Alexandra Dumasa, przez H. Marra.

OBWIESZCZENIE.

Tegoroczny wiosenny targ wełny w Poznaniu odbędzie się w dniach od 12. do 14. Czerwca r. b. Od dnia 10. Czerwca r. b. składać można wełnę na starym rynku i na ulicach przyległych. Względem potrzebnych urządzeń popierających interes doloży się możebnego starania. Assygna-cye na miejsca, jako i na składowe w sali budynku wagi wydane będą w wadze miejskiej.

Poznań, dnia 6. Maja 1853.

Magistrat.

AUKCYA.

W piątek dnia 13. Maja przed południem od godziny 9. sprzedawac będą przez publiczną licytacją najwięcej dającym na sali ogrodowej Scholtza pod Nr. 15. Berlińskiej ulicy:

rozmaite meble i sprzęty gospodarcze, pieniek na pszczoły według metody Nuttego, jako i kilka set butelek wina Węgierskiego.

Lipschitz, Król. Aukcyonator.

Nauka pięknego i szybkiego pisanja dla osób dorosłych i dzieci w poje-dynczych przedziałach naukowych od 20 do 30 godzin.

W przeciągu 20 do 30 lekcji pismo najgorsze i najnieczytelniejsze przemienione będzie nietylko w piękne, ale także szczególnież razem w biegły na całe życie charakter kupiecki, albo też w przyjemne dla oka pismo urzędnicze.

Charaktery poprawione wykształconych w znacznej liczbie przemennie uczniów leżą do przejrzenia w księgarniach pp. Mittlera i Scherka.

Godziny poranne dla osób dorosłych zaczy nają się w środek dnia 18. Maja od godziny 5tej. Kilka młodych dam może jeszcze wziąć udział w pojedynczych kółkach prywatnych.

Becker, Kaligraf,

w rynku Nr. 44. na pierwszem piętrze.

Sprzedaż inwentarza.

Dla zmiany dzierzawy Dominium **Broni-sław** pod Nowem miastem nad Wartą, powiat Sredzki, ma na sprzedaż z wolnej ręki cały inwentarz, jako to: woły, krowy, konie, młodo-ciany inwentarz, tysiąc przeszło owiec dobrze poprawnych, pomiędzy któremi jest 400 macior do chowu, reszta zaś jarlaki, skopy i 250 jagniąt grudniowych, także wszelkie sprzęty gospodar-cze są do nabycia. Uprasza się pretendenta, mających chęć kupienia, o rychłe zgłoszenia się na miejscu, aby owce przed strzyżką zobaczyć można, a które zaraz po strzyżki kupujący odebrać mogą. Konie i woły także zaraz po zasie-wach odebrane być mogą. Powyższy inwentarz sprzeda się ryczałtem, albo też częściowo.

nik; Stabrowski z Nietrzanowa; Mańkowski i Sewrak z Zrenicy; Obst. Kausior i Kozera z Roska.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Friedeberg z Anglii; Marks z Ameryki; Zastrow z Wielk. Rybna; Turno z Objezierza; Viertel z Mechlina; Busse z Rogalina.

HOTEL BAWARSKI: Bagucki z Poczdamu; Drwęski z Sędzin; Żychliński z Bronowa; Otocky z Chwalibogowa; Herbst z Teresowa; Korytowska z Rogowa.

POD CZARNYM ORŁEM: Dr. Tyc z Rogoźna; hr. Skorzewski z Nekli; Handke z Wirów; Bronikowski z Golinia.

HOTEL DREZDEŃSKI: Taczanowski z Szczepłowa; Kuratowski z Pożarowa; hr. Łącki z Szlachetna; Milkowski z Ruszkowa; Kalkstein z Góluchowa.

HOTEL RZYMSKI: Ks. Niewitecki z Łodzi; Szulcowski z Boguniewa; Fraiman z Osieka; Hebkowska z Mącznik; hr. Moszczeński z Ottorowa; Zakrzewski z Osieka.

HOTEL PARYSKI: Ks. Kaliski z Jaksic; Kurowski z Splawia; Smiego-wski z Tulce; Cembrowicz z Wągrowca; Jasinski z Słowikowa; Jäckel z Brudzewa; Żychliński z Jarocina; Szeliski z Michałowa; Deryngowski z Sumina.

HOTEL WIEDENSKI: Koczorowska z Witosława; de Valles z Będlewa; Satgé z Brodów.

HOTEL BERLINSKI: Rohrmann z Chrzastowa; Deutscher z Warszawy; Hahne z Rożnowa; Gzowska z Trzemeszna; Sikorski z Kamieńca.

POD BIAŁYM ORŁEM: Naumann z Berlina; Nerlich i Meisner z Wioski.

POD TRZEMA LILIAMI: Rankowski z Katarzynowa; Hannowski z Winny.

W mieszkaniu prywatnem: Rex z Kościana; Waszkiewicz z Grodziska; Krotki z Wargowa; Michalski z Pietrowa, ul. ś. Marcina Nr. 14; Schnei-der z Berlina, ul. Szeroka Nr. 26; Kugler z Bremen, ul. Młyńska Nr. 8

Dra. HARTUNGA Ces. Król. najw. przyw.
Olejek z kory Chińskiej
do konserwowania i upiększenia rośnięcia włosów,
za flaszeczkę z przepisem do używania **10 Sgr.**

Pomada z ziół
do orzeźwienia i wzmocnienia rośnięcia włosów,
za słoje z przepisem do używania **10 Sgr.**

Środki do rośnięcia włosów Dra. Hartunga różnią się bardzo korzystnie doświadczonemi doskonałemi własnościami swemi i tanią ceną, od wielokrotnie przechwalanych olejków łopianowych i innych rozmaitych olejków i pomadów na włosy, i mogą być najsluszniej jako **najlepsze i najtańsze** w tym rodzaju polecane. Szczegółowe prospekta wydane będą bezpłatnie, a środki same prawdziwe i niefałszowane są do nabycia **je-dynie** tylko w **Poznaniu** u

Ludwika Jana Meyer przy Nowej ulicy.

Osoba żonata, w najlepszej sile wieku, która od lat przeszło 20 gospodarstwem praktycznie i samodzielnie zarządzała, posiadająca równie język polski jak niemiecki, życzy być umieszczoną jako Administrator od Sw. Jana r. bież. w Prusach lub w **Polsce**. Bliższą wiadomość udzieli oberzysta **Suder w Löbau** w zachodnich Prusach.

Fotografia i daguerrotyp.

W pracowni mojej przy ulicy Fryderykowskiej, naprzeciwko zegaru pocztowego, uskuteczniłam codziennie (przy jakim bądź powietrzu) fotografie i daguerrotypy, jakoteż kopije obrazów olejnych, miedziorytów, przedmiotów architektonicznych i daguerrotypów jak najwytworniej. Daguerrotypy od 1 Talara a fotografie od 3 Talarów.

Engelmann.

LAZIENKI.

ulica Fryderykowska Nr. 36.

Na żądanie wielu Panów lekarzy urządziłem iż odtąd u mnie także

kąpiele z kory garbarskiej,

świeże i mocne, podług przepisów le-karskich, będą sporządzane.

Na szczególne poprzednie zamówienia przy-rządzają się także kąpiele z innemi lekar-skimi ingrediencyami, jako to: z siarki, ługu z Kreuznach, soli morskiej, odwa-ru z iglic jodlowych itd. W każdej porze dnia robią się też zwyczajne kąpiele wo-dne, z rumianku, ziół, słodu, otrębów i żelazne.

M. Pincus.

T. Schiff, w rynku Nr. 42.

obok Handlu Liszkowskiego, poleca po cenach znacznie niższych wszelkie gatunki najlepszych płócien i nakryć stołowych, bez najmniejszego przymieszania bawełny, również wszelkie artykuły do tychże towarów na-leżące, jako i gotowe koszule i **dreluchy na wążuchy** w najcieńszym gatunku.

Świeżo wędzonego łosia, funt po 12 Sgr., biorącym 1/2 ryby funt po 11 Sgr. u Izydora Appel jun., Wilhelm. ul. Nr. 15. obok Pruskiego Banku.

Świeży porter, sardale i soczyste cytryny Messenskie co tylko odebrał

A. Remus, Szeroka ulica Nr. 6.

Apparaty do napojów wę-gielno-kwasorodnych

w rozmaitych gatunkach i wielkości za-leca niniejszem po cenach najpomier-niejszych lecz stałych

F. Wolkowicz,

przy Szerokiej ulicy pod Nr. 25.

PŁÓTNO i DRELICH na wążuchy

jakoteż i **szpagat** u

W. Stefańskiego w Poznaniu.

Świeże **drożdże funtowe** w najlepszym gatunku poleca

Izydor Appel jun.,

Wilhel. ul. Nr. 15. obok Pruskiego banku.

Kurs giełdy Berlińskiej.

Dnia 10. Maja 1853.	Sto-pa pCt.	Na pr. kurant	
		papie-rami.	goto-wizna.
Pożyczka rządowa dobrowolna.....	4 1/2	—	101 1/2
dito z roku 1850.....	4 1/2	—	—
dito z roku 1852.....	4 1/2	103 1/2	—
Oblig. długu skarbowego.....	3 1/2	—	93 1/2
dito premii handlu morskiego...	—	—	—
dito Marchii Elektoralnej i Nowej...	3 1/2	—	92 1/2
dito miasta Berlina.....	4 1/2	102 1/2	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej...	3 1/2	—	100 1/2
dito Prus Wschodnich...	3 1/2	—	97
dito Pomorskie.....	3 1/2	99 1/2	—
dito W. X. Poznańskiego...	4	—	—
dito W. X. Pozn., nowe...	3 1/2	—	97 1/2
dito Śląskie.....	3 1/2	—	99 1/2
dito Prus Zachodnich.....	3 1/2	—	96 1/2
Bilety rentowe Poznańskie.....	4	—	100 1/2
Louisdory.....	—	—	111 1/2
Akcje kolei żelaznej Starog. Poznańsk.	3 1/2	96 1/2	—

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

Dnia 11. Maja. 1853. r.

	od		do	
	tal.	šgr.	tal.	šgr.
Pszenicy, szefel.....	2	8	10	2
Żyta, szefel.....	1	23	4	1
Jęczmienia, szefel.....	1	18	10	1
Owsa, szefel.....	1	1	2	1
Tatarki, szefel.....	1	23	4	1
Grochu, szefel.....	2	2	2	6
Ziemniaków, szefel.....	—	15	—	17
Siana, centnar.....	—	25	—	1
Słomy, kopa.....	11	15	—	12
Masła, garniec.....	1	25	6	2
Spiritusu (beczka 120 kw.) 80 9/10 Tral.	17	20	—	18